

Utforsker rollen til personlighetstrekk i symptombelastning, tilbakegang til arbeid og helserelatert livskvalitet ett år etter mild-til-moderat traumatisk hodeskade

PhD kandidat: Benedikte Årebrot Madsen, MD.

Hovedveileder: Emilie Isager Howe, Cand. Psych., PhD.

Bi-veiledere: Cecilie Røe, MD, Professor, and Nada Andelic, MD, Professor.

Prosjektoversikt

Bakgrunn: De fleste traumatiske hjerneskader (TBI) er klassifisert som milde. Omtrent en tredjedel av pasienter med mild traumatisk hjerneskade (mTBI) opplever symptomer som vedvarer mer enn 3 måneder etter skaden. Pre-morbide faktorer inkludert spesifikke personlighetstrekk, har vist å føre til vedvarende symptomer etter mTBI, men få studier tar for seg hvordan personlighetstrekk påvirker bedringen etter mTBI.

Mål: Dette prosjektet har som mål å undersøke relasjonen mellom personlighetstrekk og a) vedvarende post-hjernerystelse symptomer, b) tilbakegang til arbeid og c) helserelatert livskvalitet, hos pasienter med mild-til-moderat hjerneskade ett år etter skaden.

Design og metode: Dette prosjektet bygger på den randomiserte kontrollerte studien (RCT) «Effekt evaluering av kombinert kognitiv og yrkesfaglig intervensjon etter mild-til-moderat traumatisk hjerneskade». RCT-studien ble utført ved en spesialisert TBI poliklinikk ved Oslo Universitetssykehus i Norge, og CHARM, mellom 2017 og 2021. 87 deltakere som pådro seg en mild-til-moderat TBI 8-12 uker tidligere ble inkludert i dette PhD prosjektet. Personlighetstrekk ble målt med «The NEO Five Factor Inventory», en forkortet versjon av den originale Fem-faktor-modellen for personlighet. Selvrapporterte symptomer, arbeidsstatus og helserelatert livskvalitet ble målt ved inklusjon (2-3 måneder etter skaden) og 12 måneder etter inklusjon til studien. Deltakerne vil bli analysert som en kohort i denne studien, siden RCT-studien ikke fant noen forskjellen mellom gruppene i arbeidsdeltakelse ved 12 måneders oppfølging.

Konklusjon: Dette PhD prosjektet vil bidra med kunnskap om hvordan personlighetstrekk påvirker bedring og utfall hos pasienter med mTBI. Dette kan hjelpe behandlere til å identifisere pasienter med risiko for langvarige symptomer og respons på behandling i klinisk praksis.